

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ“

Број 313/23-15

Београд 06-05-2015

ДИРЕКТОР ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА

Предмет: примена ПКУ

Поштовани директоре,

Синдикат радника Електропривреде Србије и поједине синдикалне организације у саставу тог Синдиката, указују на извесне недоследности у примени Посебног колективног уговора за Електропривреду Србије (у даљем тексту: ПКУ), када су у питању јубиларне награде и права синдикалних представника на плаћене часове рада.

У вези са јубиларним наградама, ПКУ је време проведено на раду код послодавца дефинисао као стаж осигурања, наглашавајући да се под тим подразумева и стаж осигурања са увећаним трајањем. У неким привредним друштвима, у којима се право на јубиларну награду, до ступања на снагу ПКУ, заснивало на календарском времену, а не на стажу осигурања, јавља се дилема да ли запослени на пословима са бенефицираним стажом, који су испунили услов за награду пре него што је ПКУ ступио на снагу, имају право на награду ступањем на снагу ПКУ.

Одредба члана 49. став 1. ПКУ, која конституише право на јубиларну награду, то право везује за испуњење одређеног броја година укупног стажа осигурања, без обзира када је испуњен услов за награду. Из тог разлога, у наведеном случају разликује се време испуњења услова за награду од момента стицања права на награду. Та два момента се не поклапају. Одредба члана 48. став 7. говори само о томе када се стиче право на исплату јубиларне награде, а не и право на награду која се установљава ставом 1. тог члана.

Јубиларна награда је награда за верност и дугогодишњи рад у Електропривреди Србије и у том смислу не постоји оправданост искључивања запослених који раде на радним местима са бенефицираним радним стажом из права на награду само због тога што су раније испунили потребне године за јубиларну награду, а у исто време, остали запослени ту награду остварују у континуитету. То би имало за последицу да запослени, који раде под отежаним условима рада и због тога имају бенефицирани радни стаж, губе једну награду због чињенице да је промењен колективни уговор и то у њихову корист. То свакако није могла да буде намера уговорних страна које су закључиле ПКУ.

Што се тиче права председника и других синдикалних представника на плаћене часове рада, ПКУ у члану 86. утврђује принцип и поставља критеријум на основу кога ће синдикални представници моћи да обављају своје дужности. Тај критеријум је постављен у виду броја плаћених часова рада у зависности од броја чланова синдиката.

Одредбе члана 86. ПКУ не могу непосредно да се примене. Потребно је да се, на основу њих, у привредном друштву закључи споразум између директора привредног друштва и председника синдиката запослених у привредном друштву којим ће се за сваког синдикалног представника одредити број плаћених часова у току месеца у односу на редовне часове рада у месецу. У погледу висине накнаде зараде, примењује се одредба члана 86. став 4. ПКУ.

С поштовањем,

ДИРЕКТОР

Александар Обрадовић

